

การศึกษาสมรรถนะพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
A Study of The Engineering Students' Multicultural Competence in The North Eastern Part

นิตยา ละอองศรี (Nittaya Laongsri)* ดร.ชาลิสา โพนินมแดง (Dr. Chalisa Phonim dang)**

ดร.สุวรี ฤกษ์จारी ฤกษ์จारी (Dr. Suwaree Rerkjaree)***

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับสมรรถนะพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2) เปรียบเทียบสมรรถนะพหุวัฒนธรรมระหว่างนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีที่ 3 และ 4 กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย คือ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีที่ 3 และ 4 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 373 เครื่องมือในการวิจัย แบบสอบถามระดับสมรรถนะพหุวัฒนธรรมจำนวน 35 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูล ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่า T-Test แบบ independent โปรแกรม SPSS ผลการวิจัยพบว่า ระดับสมรรถนะพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะพหุวัฒนธรรม ค่าเฉลี่ย พบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่รายด้านพบว่า นักศึกษา ปีที่ 3 มีสมรรถนะพหุวัฒนธรรมด้านการยอมรับวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน แตกต่าง ไปจากนักศึกษา ปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ABSTRACT

The objectives of this research were study and to compare the third year and forth year engineering students in the North Eastern Part, multicultural competency in the North Eastern Part. The sample size was determined by Yamane's table (1967) including 373 samples. This research used the questionnaire 35 questions for data collected and analyzed data by calculating the mean, standard deviation, and t-test by spss. The result found that the third year and the fourth year, over all were in "High" level. And the comparison in differences of multicultural competency between the third year and the fourth year students, in over all found that there no significant differences in multicultural competency between the third year and the fourth year students at .05 level, but considering each aspect the third year students had significantly different multicultural competency from the fourth year students at .05 level.

คำสำคัญ: สมรรถนะ พหุวัฒนธรรม นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์

Keywords: Multiculturalism , Competence, A Study of The Engineering Students

* นักศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการให้คำปรึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

** อาจารย์ โรงเรียนสาธิตศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

*** รองศาสตราจารย์ดอกเตอร์ สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการให้คำปรึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บทนำ

ในปี 2558 เป็นปีที่ก้าวเข้าสู่ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนย่อมมีความหลากหลายทางภาษาและวัฒนธรรมที่มีความหลากหลายทั้งในเรื่องชาติพันธุ์ ภาษา วิถีชีวิต ประเพณี วัฒนธรรมที่มีความแตกต่างมี ในขณะที่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) มีเป้าหมายการรวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียน เพื่อเกิดการเคลื่อนย้ายสินค้า การบริการ การลงทุน เงินทุนและแรงงานฝีมืออย่างเสรี ส่งผลให้ประเทศไทยต้องปรับตัวเตรียมความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นและพัฒนาตนเองให้สอดคล้องกับการทำข้อตกลงของกลุ่มสมาชิกอาเซียนในเรื่องคุณสมบัติหรือมาตรฐานในแต่ละวิชาชีพ (Mutual Recognition Arrangement: MRA) เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายนักวิชาชีพหรือแรงงานของสาขาบริการวิชาชีพที่สำคัญ คือ อาชีพวิศวกร อาชีพพยาบาล อาชีพสถาปนิก อาชีพนักสำรวจ อาชีพนักบัญชี อาชีพทันแพทย์ อาชีพแพทย์ (พัชรราชย์, 2554) อาชีพวิศวกรเป็นวิชาชีพหนึ่ง ที่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้กำหนด ด้านคุณสมบัติในสาขาวิชาชีพหลักภายในปี 2551 เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายนักวิชาชีพ แรงงานเชี่ยวชาญ รวมทั้งกลุ่มนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์จะต้องมีโอกาสได้ทำงานหรือมีโอกาสฝึกงานร่วมกันในกลุ่มวิชาชีพเดียวกันนอกจากนั้นแล้วนักศึกษาภายในประเทศไทยโดยเฉพาะ กลุ่มวิชาชีพวิศวกรรมจะต้องมีความรู้ผสมผสานทักษะหลักในการทำงาน (Hard Skills) และทักษะด้านพฤติกรรม (Soft Skills) ด้วยกัน จึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่นักศึกษาควรตระหนักและให้ความสำคัญในการเตรียมความพร้อมมาตรฐานการศึกษา คุณสมบัติหรือมาตรฐานในด้านความรู้ความสามารถด้านภาษา ด้านทักษะกระบวนการ เจตคติ รวมถึงสิ่งสำคัญที่สุดคือ ด้านสมรรถนะพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาให้มีความพร้อมเต็มที่ในการแข่งขันของกลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพในอาเซียนด้วยกันให้สามารถยกระดับความสามารถในการแข่งขัน ทางเศรษฐกิจให้มีความเสมอภาคกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อไป (เกื้อ, 2547)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาระดับสมรรถนะพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เปรียบเทียบสมรรถนะพหุวัฒนธรรมระหว่างนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือระดับชั้นปีที่ 3 และ 4

สมมติฐานการวิจัย

1. สมรรถนะพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่ในระดับสูง
2. สมรรถนะพหุวัฒนธรรมของคณะวิศวกรรมศาสตร์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือชั้นปีที่ 4 สูงกว่าชั้นปีที่ 3

วิธีการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 และ 4 ปีการศึกษา 2558 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 5,518 คน ได้แก่ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยนครพนม

1.2 กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีที่ 3 และ 4 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 373 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยแบบสอบถามวัดสมรรถนะพหุวัฒนธรรมของ สุวรี และคณะ (2558) มาใช้ในการเก็บข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ เกรดเฉลี่ย ชั้นปีที่ศึกษา มหาวิทยาลัย ที่กำลังศึกษา และภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklists)

ตอนที่ 2 แบบวัดสมรรถนะพหุวัฒนธรรม จำนวน 35 ข้อ มี 5 ด้าน คือ ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่แตกต่างจากวัฒนธรรมของตน การยอมรับวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน การเข้าไปมีกิจกรรมร่วมกับวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน ตระหนักถึงคุณค่าของวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน และให้ความเคารพต่อวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามในคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 50 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.721

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยส่งหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย ส่งไปยังมหาวิทยาลัย ส่งไปยังมหาวิทยาลัยที่ต้องการเก็บข้อมูลได้แบบสอบถามกลับคืนมา 373 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS โดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบค่า T-Test แบบ for independent samples วิเคราะห์ในภาพรวม เปรียบเทียบชั้นปีที่ 3 และ 4

สถานที่และระยะเวลาในการวิจัย

นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยนครพนม ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 และ 4 ปีการศึกษา 2558

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาระดับสมรรถนะพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ชั้นปีที่ 3 และ 4 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.71$ และ 3.69 ตามลำดับ) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทั้งสองชั้นปีมีสมรรถนะพหุวัฒนธรรมเหมือนกันดังนี้ สมรรถนะพหุวัฒนธรรมที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน ($\bar{X} = 3.90$ และ 3.95 ตามลำดับ) ส่วนสมรรถนะพหุวัฒนธรรมที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการเข้าไปมีกิจกรรมร่วมกับวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน ($\bar{X} = 3.60$ และ 3.50 ตามลำดับ) โดยรวมนักศึกษามีระดับสมรรถนะพหุวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก ดังตาราง 1-5

2. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับสมรรถนะพหุวัฒนธรรมระหว่างนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือระดับชั้นปีที่ 3 และ 4 ในภาพรวมพบว่า ระดับสมรรถนะพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มี

สมรรถนะพหุวัฒนธรรมด้านการยอมรับวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน แตกต่างไปจากนักศึกษาคณะ
วิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 1 การประเมินระดับสมรรถนะพหุวัฒนธรรม ด้านความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน
จำแนกตามรายชื่อ (n = 373)

สมรรถนะ	ระดับชั้นปี					
	ชั้นปีที่ 3 (n = 204)			ชั้นปีที่ 4 (n = 169)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
สามารถใช้ภาษาประจำชาติในการฟัง พูด อ่าน เขียน ในการสื่อสารได้เป็นอย่างดี	4.05	0.80	มาก	4.23	0.78	มากที่สุด
การใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ทำให้นักเรียนรู้สึกอึดอัด	3.24	0.92	ปานกลาง	3.11	0.96	ปานกลาง
การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมทำให้เข้าใจชนชาติอื่น มากขึ้น	3.91	0.80	มาก	4.05	0.82	มาก
การทำงานร่วมกับชาวต่างชาติทำให้เรียนรู้ วัฒนธรรมของชาตินั้น	3.85	0.97	มาก	4.02	0.86	มาก
การตรงต่อเวลาเป็นค่านิยมที่พึงประสงค์ใน วัฒนธรรมการทำงาน	4.29	0.85	มากที่สุด	4.43	0.80	มากที่สุด
สังคมเอเชียไม่เคร่งครัดเรื่องเวลานัดหมายเท่ากับ ชาวยุโรป	3.70	0.87	มาก	3.56	1.08	มาก
เมื่ออยู่ในศาสนสถานควรสำรวมอากัปกิริยา	4.25	0.75	มากที่สุด	4.27	0.88	มากที่สุด
รวม	3.90	0.51	มาก	3.95	0.52	มาก

จากตารางที่ 1 ระดับสมรรถนะพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ชั้นปีที่ 3 จำแนกเป็นรายชื่อ โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ การตรงต่อเวลาเป็น
ค่านิยมที่พึงประสงค์ในวัฒนธรรมการทำงาน ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.85) ส่วนด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การใช้
ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ทำให้นักเรียนรู้สึกอึดอัด ($\bar{X} = 3.24$, S.D. = 0.92) ระดับสมรรถนะพหุวัฒนธรรมของ
นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ชั้นปีที่ 4 จำแนกเป็นรายชื่อ โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับ
มาก ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ การตรงต่อเวลาเป็นค่านิยมที่พึงประสงค์ในวัฒนธรรมการทำงาน ($\bar{X} = 4.43$,
S.D. = 0.80) ส่วนด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ทำให้นักเรียนรู้สึกอึดอัด
($\bar{X} = 3.11$, S.D. = 0.96)

ตารางที่ 2 การประเมินระดับสมรรถนะพหุวัฒนธรรมด้านการยอมรับวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน จำแนกตามรายชื่อ (n = 373)

สมรรถนะ	ระดับชั้นปี					
	ชั้นปีที่ 3 (n = 204)			ชั้นปีที่ 4 (n = 169)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
บุคคลสามารถดำเนินชีวิตตามวิถีดั้งเดิมของตนได้ ถึงแม้จะอยู่ในสังคมต่างวัฒนธรรม	4.03	0.82	มาก	3.93	0.87	มาก
ฉันปรับตัวได้ดี เมื่ออยู่ในวัฒนธรรมที่แตกต่างไปจากวัฒนธรรมเดิม	3.88	0.74	มาก	3.75	0.84	มาก
เมื่อไปเที่ยวต่างประเทศ ฉันจะตกทายเป็นภาษาประจำชาติของประเทศนั้นๆ	3.48	1.10	มาก	3.62	1.09	มาก
ฉันถูกหล่อหลอมด้วยพื้นฐานทางวัฒนธรรมประจำชาติ	3.76	0.97	มาก	3.61	0.96	มาก
การเชื่อว่าทำดียอมได้ดี เป็นเรื่องไร้สาระ	2.89	1.31	ปานกลาง	2.43	1.40	น้อย
การนับถืออาวุโสถือเป็นจุดเด่นของชาวอาเซียน	4.25	0.81	มากที่สุด	4.22	0.93	มากที่สุด
การกระทำของคนใดคนหนึ่ง ในสังคมมักมีผลต่อเนื่องถึงผู้อื่น	4.08	0.74	มาก	3.97	0.86	มาก
รวม	3.77	0.52	มาก	3.65	0.59	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับสมรรถนะพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ชั้นปีที่ 3 จำแนกเป็นรายชื่อ โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ การนับถืออาวุโสถือเป็นจุดเด่นของชาวอาเซียน ($\bar{X} = 4.25, S.D. = 0.81$) ส่วนด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การเชื่อว่าทำดียอมได้ดี เป็นเรื่องไร้สาระ ($\bar{X} = 2.89, S.D. = 1.31$) ระดับสมรรถนะพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ชั้นปีที่ 4 จำแนกเป็นรายชื่อ โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ การนับถืออาวุโสถือเป็นจุดเด่นของชาวอาเซียน ($\bar{X} = 4.22, S.D. = 0.93$) ส่วนด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การเชื่อว่าทำดียอมได้ดี เป็นเรื่องไร้สาระ ($\bar{X} = 2.43, S.D. = 1.40$)

ตารางที่ 3 การประเมินระดับสมรรถนะพหุวัฒนธรรมด้านการเข้าไปมีกิจกรรมร่วมกับวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน จำแนกตามรายชื่อ (n = 373)

สมรรถนะ	ระดับชั้นปี					
	ชั้นปีที่ 3 (n = 204)			ชั้นปีที่ 4 (n = 169)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ฉันพึงใจที่จะทำงานกับกลุ่มคนที่หลากหลายทางความคิด	4.03	0.74	มาก	3.93	0.90	มาก
การทำงานกับคนที่คิดต่างทำให้งานเสร็จช้า	3.41	1.00	มาก	3.31	1.24	ปานกลาง
การรับฟังความคิดเห็นผู้อื่นมากเกินไปทำให้ขาดพลังการตัดสินใจ	3.48	1.09	มาก	3.16	1.19	ปานกลาง
การเข้าร่วมกิจกรรมต่างวัฒนธรรม ทำให้ฉันรู้สึกแปลกแยก	3.28	1.20	ปานกลาง	2.91	1.17	ปานกลาง
ฉันไปเที่ยวประเทศอาเซียน แล้วสามารถใช้ชีวิตในประเทศอาเซียนได้ตามปกติ	3.60	0.89	มาก	3.63	0.99	มาก
เมื่ออยู่ต่างถิ่น ฉันมักหาโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมด้วยวัฒนธรรมท้องถิ่น	3.68	0.87	มาก	3.87	0.83	มาก
การผลิตและการบริโภคมีบทบาทในการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น การรับประทานอาหาร fast food	3.69	0.87	มาก	3.72	0.89	มาก
รวม	3.60	0.60	มาก	3.50	0.64	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับสมรรถนะพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ชั้นปีที่ 3 จำแนกเป็นรายชื่อ โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ ฉันพึงใจที่จะทำงานกับกลุ่มคนที่หลากหลายทางความคิด ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.74) ส่วนด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การเข้าร่วมกิจกรรมต่างวัฒนธรรม ทำให้ฉันรู้สึกแปลกแยก ($\bar{X} = 3.28$, S.D. = 1.20) ระดับสมรรถนะพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ชั้นปีที่ 4 จำแนกเป็นรายชื่อ โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ ฉันพึงใจที่จะทำงานกับกลุ่มคนที่หลากหลายทางความคิด ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.90) ส่วนด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การเข้าร่วมกิจกรรมต่างวัฒนธรรมทำให้ฉันรู้สึกแปลกแยก ($\bar{X} = 2.91$, S.D. = 1.17)

ตารางที่ 4 การประเมินระดับสมรรถนะพหุวัฒนธรรมด้านการตระหนักถึงคุณค่าวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน จำแนกตามรายชื่อ (n = 373)

สมรรถนะ	ระดับชั้นปี					
	ชั้นปีที่ 3 (n = 204)			ชั้นปีที่ 4 (n = 169)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
การแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึกที่รุนแรง ไม่ได้ รับการยอมรับในสังคม ชาวอาเซียน	3.67	1.00	มาก	3.58	1.05	มาก
ฉันเห็นว่าการอยู่ร่วมกันของคน ที่มีความหลากหลายทางภาษาและวัฒนธรรม ก่อให้เกิดการเรียนรู้ เข้าใจในวัฒนธรรมไปพร้อมกับ การพัฒนาตนเอง	3.87	0.81	มาก	3.87	0.93	มาก
เสื้อผ้าสีค่าไม่ควรใช้ในงานมงคลหรืองานรื่นเริง	3.65	1.07	มาก	3.58	1.21	มาก
ฉันรู้สึกอึดอัดใจเมื่อต้องอยู่ร่วมกับเพื่อนชาวต่างชาติ	3.20	1.03	ปาน กลาง	3.20	1.15	ปาน กลาง
เมื่อทะเลาะกันฉันจะไม่โทษใคร แต่จะถามเหตุผล เพราะคนต่างวัฒนธรรมอาจมีมุมมองที่แตกต่างกัน	3.74	0.90	มาก	3.66	1.02	มาก
ฉันคิดว่าวัฒนธรรมของฉันดีกว่าของต่างชาติ	3.30	1.13	ปาน กลาง	3.47	1.11	มาก
การแต่งกายแต่ละเชื้อชาติแสดง ให้เห็นถึงวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน	3.87	0.95	มาก	3.88	1.09	มาก
รวม	3.62	0.58	มาก	3.61	0.60	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ระดับสมรรถนะพหุวัฒนธรรมของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ชั้นปีที่ 3 จำแนกเป็นรายชื่อ โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ ฉันเห็นว่าการอยู่ร่วมกันของคนที่มีความหลากหลายทางภาษาและวัฒนธรรมก่อให้เกิดการเรียนรู้ เข้าใจในวัฒนธรรมไปพร้อมกับการพัฒนาตนเอง ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.81) และการแต่งกายแต่ละเชื้อชาติแสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ส่วนด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ฉันรู้สึกอึดอัดใจเมื่อต้องอยู่ร่วมกับเพื่อนชาวต่างชาติ ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = 1.03) ระดับสมรรถนะพหุวัฒนธรรมของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ชั้นปีที่ 4 จำแนกเป็นรายชื่อ โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ การแต่งกายแต่ละเชื้อชาติแสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 1.09) ส่วนด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ฉันรู้สึกอึดอัดใจเมื่อต้องอยู่ร่วมกับเพื่อนชาวต่างชาติ ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = 1.15)

ตารางที่ 5 การประเมินระดับสมรรถนะพหุวัฒนธรรม ด้านการให้ความเคารพต่อวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรม
ของตน จำแนกตามรายชื่อ (n = 373)

สมรรถนะ	ระดับชั้นปี					
	ชั้นปีที่ 3 (n = 204)			ชั้นปีที่ 4 (n = 169)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ฉันไม่สนใจศึกษาวัฒนธรรมต่างชาติ	3.07	1.11	ปาน กลาง	2.98	1.19	ปาน กลาง
ชาวอาเซียนสนใจเรียนในมหาวิทยาลัยจากต่างประเทศ เพื่อรับวัฒนธรรมใหม่	3.57	1.00	มาก	3.72	1.01	มาก
ฉันรู้สึกชื่นชมเมื่อเห็นบุคคลแสดงออกถึงศิลปวัฒนธรรม ท้องถิ่นของตน	3.96	0.83	มาก	4.12	0.85	มาก
เมื่ออยู่ต่างถิ่น ฉันยินดีที่จะปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่น นั้น	3.85	1.01	มาก	3.90	1.06	มาก
ฉันไม่ชอบฟังข้อเสนอแนะที่แตกต่างจากความคิดเห็นของ ตนเอง	3.02	1.27	ปาน กลาง	3.09	1.39	ปาน กลาง
ฉันให้ความเคารพในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์อันเป็นที่เคารพบูชา ของชาวต่างชาติด้วยความเต็มใจ	3.99	0.94	มาก	4.07	1.09	มาก
ฉันมองว่าไม่ควรดูถูก ส่อเลียด ทางภาษาและวัฒนธรรม เมื่ออยู่ร่วมกัน	4.27	0.72	มาก ที่สุด	4.27	0.86	มาก ที่สุด
รวม	3.68	0.52	มาก	3.74	0.55	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ระดับสมรรถนะพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ชั้นปีที่ 3 จำแนกเป็นรายชื่อ โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ ฉันมองว่าไม่ควรดูถูก ส่อเลียด ทางภาษาและวัฒนธรรมเมื่ออยู่ร่วมกัน ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.72) ส่วนด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ฉันไม่ชอบฟังข้อเสนอแนะที่แตกต่างจากความคิดเห็นของตนเอง ($\bar{X} = 3.02$, S.D. = 1.27) ระดับสมรรถนะพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ชั้นปีที่ 4 จำแนกเป็นรายชื่อ โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ ฉันมองว่าไม่ควรดูถูก ส่อเลียด ทางภาษาและวัฒนธรรมเมื่ออยู่ร่วมกัน ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.86) ส่วนด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ฉันไม่สนใจศึกษาวัฒนธรรมต่างชาติ ($\bar{X} = 2.98$, S.D. = 1.19)

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับสมรรถนะพหุวัฒนธรรมของ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามระดับชั้นปี (n = 373)

สมรรถนะ	ระดับชั้นปี				ค่า t	P-value
	ชั้นปีที่ 3 (n = 204)		ชั้นปีที่ 4 (n = 169)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน	3.90	0.51	3.95	0.52	-0.981	.327
การยอมรับวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน	3.77	0.52	3.65	0.59	2.134	.043*
การเข้าไปมีกิจกรรมร่วมกับวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน	3.60	0.60	3.50	0.64	1.443	.150
การตระหนักถึงคุณค่าวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน	3.62	0.58	3.61	0.60	.120	.905
การให้ความเคารพต่อวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน	3.68	0.52	3.74	0.55	-1.063	.288
รวม	3.71	0.44	3.69	0.46	.473	.637

จากตารางที่ 6 พบว่า ความแตกต่างของคะแนนสมรรถนะพหุวัฒนธรรมของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ชั้นปีที่ 3 และ 4 ในภาพรวมไม่มีความแตกต่างกันส่วนในแต่ละด้านพบว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 มีสมรรถนะพหุวัฒนธรรมด้านการยอมรับวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน แตกต่างไปจากนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. การประเมินระดับสมรรถนะพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระดับการประเมินสมรรถนะพหุวัฒนธรรมทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน ด้านการยอมรับวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน ด้านการเข้าไปมีกิจกรรมร่วมกับวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน ด้านการตระหนักถึงคุณค่าวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน และด้านการให้ความเคารพต่อวัฒนธรรม ที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน พบว่า ระดับสมรรถนะพหุวัฒนธรรมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ส่วนใหญ่มีความต้องการไปทำงานต่างประเทศซึ่งจะต้องมีปฏิสัมพันธ์ มีการติดต่อสื่อสารกับบุคคลหลาย เชื้อชาติ ศาสนา ภาษาและวัฒนธรรมที่มีการเคลื่อนย้ายวัฒนธรรมและผู้คนไปมาในทั่วโลกอย่างกว้างขวาง จึงต้องมีการเตรียมความพร้อมในด้านความรู้ การยอมรับวัฒนธรรม การเข้าไปมีกิจกรรมร่วมกับวัฒนธรรม การตระหนักถึงคุณค่าวัฒนธรรม และการให้ความเคารพต่อวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน เพื่อสร้างความเข้าใจในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ยอมรับและอยู่ร่วมกันได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ พิษาย (2555) กล่าวว่า พหุวัฒนธรรมเน้นการยอมรับ การอยู่ร่วมกัน และการบูรณาการของความหลากหลายทางวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติภายในประเทศเดียวกัน เช่นเดียวกับ Ostwald (2010) ที่มีความเห็นว่าสมรรถนะ

วัฒนธรรมเป็นความสามารถที่จะเข้าใจคุณค่า ความเชื่อ ค่านิยมและวิถีชีวิตของกลุ่มคน คุณลักษณะดังกล่าวนี้มีความสำคัญเพราะเป็นการสะท้อนมิติแนวคิด ความเชื่อ เกี่ยวกับเชื้อชาติ ภาษา เพศวิถี อายุ สถานะทางสังคม การศึกษา อันเป็นปัจจัยที่ช่วยลดปัญหา ความขัดแย้ง ความแตกแยกในสังคม การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการเมือง เศรษฐกิจ การศึกษาและประวัติศาสตร์โดยใช้โครงสร้างของกลุ่มชน เชื้อชาติ ลักษณะครอบครัว เพศ ภาษา ศาสนา บทบาททางเพศ ตลอดจนพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ สอดคล้องกับ ศิริพันธุ์ และคณะ (2551) ได้ทำการศึกษาสมรรถนะทางวัฒนธรรมการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า ระดับสมรรถนะทางวัฒนธรรมด้านความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ด้านการตระหนักรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ด้านทักษะเกี่ยวกับวัฒนธรรม ด้านการมีปฏิสัมพันธ์เกี่ยวกับวัฒนธรรม และด้านความปรารถนาเกี่ยวกับวัฒนธรรม อยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับผลการวิจัยของ สุวรี และคณะ (2559) ที่ทำการศึกษาสภาพ สมรรถนะพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิศวกรรมศาสตร์ และสาขาการท่องเที่ยวของประเทศสมาชิกอาเซียน 3 ประเทศ ได้แก่ ประเทศไทย อินโดนีเซีย และสิงคโปร์ พบว่า สมรรถนะพหุวัฒนธรรมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

2. เปรียบเทียบข้อมูลระดับสมรรถนะพหุ วัฒนธรรมระหว่างนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือระดับชั้นปีที่ 3 และ 4 ผลการวิจัยพบว่า ด้านความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน ด้านการเข้าไปมีกิจกรรมร่วมกับวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน ด้านการตระหนักถึงคุณค่า วัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน และด้านการให้ความเคารพต่อวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน ในภาพรวม ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักศึกษามีภูมิหลังไม่แตกต่างกันมาก โดยมีเพียงชั้นปีเรียนเท่านั้นที่แตกต่างกันซึ่งอาจเป็นผลให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์เพิ่มมากขึ้นตามชั้นปี ในด้านการเข้าไปมีส่วนร่วมร่วมกับวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของ ศิริพันธุ์ และคณะ (2551) ได้ศึกษาสมรรถนะทางวัฒนธรรมการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า ระดับสมรรถนะทางวัฒนธรรมด้านความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ด้านการตระหนักรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ด้านทักษะเกี่ยวกับวัฒนธรรม ด้านการมีปฏิสัมพันธ์เกี่ยวกับวัฒนธรรม และด้านความปรารถนาเกี่ยวกับวัฒนธรรม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างระดับชั้นปีที่ 3 และระดับชั้นปีที่ 4 พบว่าระดับสมรรถนะทางวัฒนธรรมทางการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 สูงกว่าชั้นปีที่ 3 ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 56.42 เช่นเดียวกับ ซาเคน เซ็นเล็กและมาร์ซอพ (2005 อ้างถึงในศิริพันธุ์ และคณะ, 2551) ศึกษาสมรรถนะ ทางวัฒนธรรม ในนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 จำนวน 88 คน และนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 4 จำนวน 121 คน อาจารย์พยาบาล จำนวน 51 คน ที่วิทยาลัยพยาบาลของมหาวิทยาลัยเคนท์สเตท ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวก ระหว่างคะแนนสมรรถนะทางวัฒนธรรมกับตัวแปรพื้นฐานภูมิหลัง การมีประสบการณ์เดินทางไปต่างประเทศ หลักรัฐที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมและระดับ ชั้นปี โดยระดับสมรรถนะทางวัฒนธรรมของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 จะมีย่านกว่า นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ สอดคล้องกับการศึกษาของ ริเวส เบนแนน และคอตเตอร์ (2008 อ้างถึงใน ศิริพันธุ์, 2551) ที่พบว่า ระดับชั้นปีที่สูงขึ้นมีความสัมพันธ์กับระดับสมรรถนะทางวัฒนธรรม

แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีสมรรถนะพหุวัฒนธรรมด้านการยอมรับวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน แตกต่างไปจากนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีอายุน้อยกว่า ความยืดหยุ่นในการเรียนรู้การปรับตัว ในการดำเนินชีวิตให้มีความพร้อมที่จะเรียนรู้เข้าใจชนชาติอื่นมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 สอดคล้องแนวคิดของ (Campinha - Bacote, 1999; Suh, 2004; Giger et al., 2007) กล่าวว่า คุณสมบัติของบุคคลที่มีสมรรถนะทางวัฒนธรรม คือ การรับรู้และตระหนักเกี่ยวกับ

วัฒนธรรมที่แตกต่างกันของบุคคล การยอมรับและการเคารพในวัฒนธรรมที่แตกต่าง ความสามารถประเมินตนเองและประเมินผู้อื่นเกี่ยวกับประเด็นทางวัฒนธรรม ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและการดูแลสุขภาพของวัฒนธรรมเฉพาะทักษะในการติดต่อสื่อสาร การปรับการบริการให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความเชื่อ ค่านิยมและบริบททางวัฒนธรรมของผู้รับบริการที่มีความแตกต่างจากตนเองในส่วนของคุณอื่นมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ด้านความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน

ผลการวิจัย พบว่า สมรรถนะด้านความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ชั้นปีที่ 3 และ 4 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.90 และ 3.95 ตามลำดับ อธิบายได้ว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตนสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีประเด็นของค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเดียวกัน คือ การตรงต่อเวลาเป็นค่านิยมที่พึงประสงค์ในวัฒนธรรมการทำงาน มีระดับสมรรถนะมากที่สุดและการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ทำให้ฉันรู้สึกอึดอัด มีระดับสมรรถนะน้อยที่สุด เนื่องจากการตรงต่อเวลาเมื่อทุกคนที่มาทำงานร่วมกันต่างก็มีความแตกต่างในเรื่องของวัฒนธรรมความเป็นอยู่ ต่างเชื้อชาติ ต่างศาสนา แต่สิ่งที่จะทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพและไม่มีปัญหา คือ ความตรงต่อเวลาซึ่งเป็นวินัยที่ทุกคนในสังคมที่อยู่ร่วมกันจะต้องปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด ส่วนการใช้ภาษาอังกฤษนั้น เนื่องจากส่วนใหญ่ใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารจึงทำให้เมื่อต้องใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารจึงรู้สึกอึดอัดและไม่มั่นใจในการพูดเท่าที่ควร

ด้านการยอมรับวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน

ด้านการยอมรับวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน

ผลการวิจัย พบว่า สมรรถนะด้านการยอมรับวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ชั้นปีที่ 3 และ 4 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.77 และ 3.65 ตามลำดับ อธิบายได้ว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีการยอมรับวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตนสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีประเด็นของค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเดียวกัน คือ การนับถืออาวุโสถือเป็นจุดเด่นของชาวอาเซียน มีระดับสมรรถนะมากที่สุด และ การเชื่อว่าทำดียอมได้ดี เป็นเรื่องไร้สาระ มีระดับสมรรถนะน้อยที่สุด เนื่องจากคนไทยหรือประชากรในกลุ่มอาเซียนยังคงยึดถือเรื่องความอาวุโสกันอยู่ จึงทำให้ค่านิยมนี้เป็นจุดเด่นที่ควรรักษาไว้เพราะความเคารพผู้ที่อาวุโสกว่าจะทำให้ผู้อาวุโสมีความเมตตาต่อผู้ที่อาวุโสน้อยกว่า ส่วนความเชื่อที่ว่าทำดียอมได้ดีเป็นเรื่องไร้สาระนั้น คนส่วนใหญ่เชื่อว่าทำดียอมได้ดี ถือเป็นเรื่องจริงไม่ได้เป็นเรื่องไร้สาระ

การเข้าไปมีกิจกรรมร่วมกับวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน

ผลการวิจัย พบว่า สมรรถนะด้านการเข้าไปมีกิจกรรมร่วมกับวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตนของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ชั้นปีที่ 3 และ 4 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.60 และ 3.50 ตามลำดับ อธิบายได้ว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เข้าไปมีกิจกรรมร่วมกับวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตนสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีประเด็นของค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเดียวกัน คือ นั้นพึงใจที่จะทำงานกับกลุ่มคนที่หลากหลายทางความคิด มีระดับสมรรถนะมากที่สุด และการเข้าร่วมกิจกรรม ต่างวัฒนธรรม ทำให้ฉันรู้สึกแปลกแยก มีระดับสมรรถนะน้อยที่สุด เนื่องจากการทำงานร่วมกันคนที่มีวัฒนธรรมต่างกันทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้หลายๆ อย่างทั้งด้านประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อ ส่วนการเข้าร่วมกิจกรรมต่างวัฒนธรรมทำให้ฉันรู้สึกแปลกแยก อาจเป็นเพราะว่าเมื่อเรามีทัศนคติ ความเชื่อและวัฒนธรรม หรือ

ความเป็นอยู่อีกแบบหนึ่งเมื่อต้องไปเข้าร่วมกับบุคคลที่มีทัศนคติ ความเชื่อและวัฒนธรรมอีกแบบหนึ่ง จึงทำให้รู้สึกแปลกแยก เนื่องจากเราต้องปรับตัวเข้าหากัน และหากคนอีกกลุ่มมีจำนวนมากจึงทำให้เรารู้สึกแปลกแยกหรือด้อยกว่าก็เป็นที่

การตระหนักถึงคุณค่าวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน

ผลการวิจัย พบว่า สมรรถนะการตระหนักถึงคุณค่าวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ชั้นปีที่ 3 และ 4 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.62 และ 3.61 ตามลำดับ อธิบายได้ว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 การตระหนักถึงคุณค่าวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตนสูงกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 มีความเห็นว่าการแต่งกายแต่ละเชื้อชาติแสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน เนื่องจากแต่ละวัฒนธรรมจะมีการแต่งกายที่แตกต่างกันตามประเพณีและวัฒนธรรมของแต่ละพื้นที่นั้นๆ ส่วนนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 มีความเห็นว่าการอยู่ร่วมกันของคนที่มีความหลากหลายทางภาษาและวัฒนธรรมก่อให้เกิดการเรียนรู้ เข้าใจในวัฒนธรรมไปพร้อมกับการพัฒนาตนเอง รongลงมาถึงจะเป็นเรื่องของการแต่งกาย ส่วนประเด็นที่มีระดับสมรรถนะน้อยที่สุด คือ ฉันทู้สึกอึดอัดใจเมื่อต้องอยู่ร่วมกับเพื่อนชาวต่างชาติ เนื่องจากการอยู่ร่วมกันกับเพื่อนชาวต่างชาตินั้น ทำให้ต้องปรับตัวร่วมกันหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นภาษาที่ใช้พูดคุยสนทนาร่วมกัน ความเป็นอยู่ การรับประทานอาหาร ความคิด ทัศนคติ หรือ วัฒนธรรม ประเพณีและความเชื่อย่อมแตกต่างกัน จึงทำให้เมื่อมาอยู่ร่วมกันคนที่ปรับตัวไม่ได้เกิดความรู้สึกอึดอัดใจได้

การให้ความเคารพต่อวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน

ผลการวิจัย พบว่า สมรรถนะด้านการให้ความเคารพต่อวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ชั้นปีที่ 3 และ 4 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.68 และ 3.74 ตามลำดับ อธิบายได้ว่า นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 ให้ความเคารพต่อวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตนสูงกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าประเด็นของค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเดียวกัน คือ ฉันทมองว่าไม่ควรดูถูก ส่อเสียด ทางภาษาและวัฒนธรรมเมื่ออยู่ร่วมกัน มีระดับสมรรถนะมากที่สุด เนื่องจากการทำงานร่วมกันระหว่างบุคคลที่ต่างมีวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ควรให้ความเคารพวัฒนธรรม ภาษา ของบุคคลนั้นๆ ด้วย ไม่ควรเอามาดูถูกหรือล้อเลียนในทางเสื่อมเสียได้ ส่วนความเห็นที่มีระดับสมรรถนะน้อยที่สุด นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 มีความเห็น ฉันทไม่ยอมฟังข้อเสนอแนะที่แตกต่างจากความคิดเห็นของตนเอง อาจจะเพราะว่าอายุยังน้อย การเชื่อในความคิดเห็นของตนเองก็ย่อมมากจึงอาจจะทำให้ไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นที่มีความคิดเห็นแตกต่างไปจากตนเอง ส่วนนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 มีความเห็น ฉันทไม่สนใจศึกษาวัฒนธรรมต่างชาติ เนื่องจากอาจคิดว่าเป็นเรื่องที่ไม่จำเป็นที่จะต้องศึกษาเรื่องวัฒนธรรมของต่างชาติ หรือต้องปรับตัวในการทำงานร่วมกับคนต่างชาติต่างวัฒนธรรม และการเข้าไปมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเป็นผลให้เกิดการยอมรับวัฒนธรรมที่ต่างไปจากของตนสอดคล้องกับแนวคิดของ Queensland Health (2010) กล่าวว่า สมรรถนะทางวัฒนธรรมเป็นกระบวนการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของบุคคลเพื่อให้ได้มาซึ่งความสามารถในการปฏิบัติงานเพื่อให้มีประสิทธิภาพบนความแตกต่างทางวัฒนธรรม

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาระดับ สมรรถนะพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีรายละเอียดสรุปดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจากผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือระดับชั้นปีที่ 3 และ 4 ปีการศึกษา 2558 จำนวนทั้งหมด 5 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยนครพนม จำนวนทั้งสิ้น 373 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 70.80 มีอายุระหว่าง 20-24 ปี มีสัญชาติไทยและเชื้อชาติไทยทุกคน ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 99.50 ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 54.7 และ ชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 45.3 ส่วนความตั้งใจไปทำงานต่างประเทศ มีความตั้งใจไปและยังไม่ได้ตัดสินใจ มีจำนวน 169 เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 45.3

2. ผลการศึกษาระดับสมรรถนะพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ชั้นปีที่ 3 และ 4 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.71$ และ 3.69 ตามลำดับ) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทั้งสองชั้นปีมีสมรรถนะพหุวัฒนธรรมเหมือนกันดังนี้ สมรรถนะพหุวัฒนธรรมที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน ($\bar{X} = 3.90$ และ 3.95 ตามลำดับ) ส่วนสมรรถนะพหุวัฒนธรรมที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการเข้าไปมีกิจกรรมร่วมกับวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน ($\bar{X} = 3.60$ และ 3.50 ตามลำดับ) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

3. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับสมรรถนะพหุวัฒนธรรมระหว่างนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือระดับชั้นปีที่ 3 และ 4 ในภาพรวมพบว่า ระดับสมรรถนะพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 และ 4 ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 มีสมรรถนะพหุวัฒนธรรมด้านการยอมรับวัฒนธรรมที่ต่างจากวัฒนธรรมของตน แตกต่างไปจากนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติ

ผลจากการวิจัยครั้งนี้พบว่า สมรรถนะพหุวัฒนธรรมรายด้านของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 บางด้าน ยังมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าชั้นปีที่ 3 ดังนั้น ควรมีการจัดอบรม/สัมมนา/ประชุมทางวิชาการ ที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรม การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม ที่ทันต่อสถานการณ์โลกปัจจุบัน และภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์เมื่อเรียนจบแล้วสามารถนำความรู้เกี่ยวกับสมรรถนะพหุวัฒนธรรมไปประยุกต์ใช้ในการทำงานและประกอบอาชีพในประชาคมอาเซียนได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการนำเครื่องมือแบบสอบถามสมรรถนะทางพหุวัฒนธรรมของคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ไปพัฒนาให้เป็นเครื่องมือมาตรฐานและเป็นสากล เพื่อสามารถนำไปใช้ได้กับนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ทั่วประเทศ

2.2 ควรมีการทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ เพื่อนำไปเป็นข้อมูลพัฒนาสมรรถนะพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยนครพนม ที่ให้ความร่วมมือตลอดจนให้ความอนุเคราะห์ในด้านสถานที่ในการทำวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

เกื้อ วงศ์บุญสิน. ความสามารถในการแข่งขันในระดับสากลผ่านการปรับแรงงานระดับกลางและระดับล่าง.

วารสารประชากรศาสตร์ 2547; 20(1): 15-38.

จักรกฤษณ์ ตำราญใจ. การวิจัยพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: จันทรสมุทร; 2545.

พิชชา รัตนดิลก ณ ภูเก็ต. บททความวิจารณ์หนังสือระเบียบวิธีทฤษฎีฐานราก(Grounded Theory).

วารสารพัฒนาสังคม 2555; 14(2): 101-110.

พัชรวัลย์ วงศ์บุญสิน.. การเคลื่อนย้ายแรงงานวิชาชีพเข้าสู่ตลาดแรงงานตามมาตรฐานอาเซียน: กรณีศึกษาวิชาชีพ

วิศวกรรมและสถาปัตยกรรม [ออนไลน์] 2554 [อ้างเมื่อ 4 กันยายน 2559]. จาก [http:// www.google.co.th/](http://www.google.co.th/)

ศิริพันธุ์ ศิริพันธุ์, คาริน โต้ะกานี และ มุสลิมห์ โต้ะกานี. สมรรถนะทางวัฒนธรรมทางการพยาบาลของนักศึกษา

พยาบาล ในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ [วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา

การพยาบาลบิดา มารดาและเด็ก]. นราธิวาส: คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์; 2551.

สุวี ฤกษ์จารี และคณะ. ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะพหุวัฒนธรรมกับเจตคติต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีใน

ภูมิภาคอาเซียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น; 2558.

Campinha-Bacote J. A Model and Instrument for Addressing Cultural Competence in Health Care.

Journal of Nursing Education 1999; 38(5): 204-207.

Giger J, Davidhizar R, Purnell L, Harden J, Phillips J, & Strickland O. American Academy of Nursing Expert Panel

Report: Developing cultural competence to eliminate health disparities in the ethnic minorities and other

vulnerable populations. Journal of Transcultural Nursing 2007; 18(2): 95-102.

Ostwald SK. Cultural Competence in Nursing. Paper presented at the 2010 International Nursing

Conference Diversity and Dynamic of Nursing Science and Art; 2010 April 7-9; Graceland Resort and Spa

Patong Beach, Phuket, Thailand.

Suh EE. The model of cultural competence through an evolutionary concept analysis's. Journal of Transcultural

Nursing 2004; 15(2): 93-102.